

намѣри въ платниците ѣ ни, какъ е възможно да откраднемъ чашата? у когото слѣдователно са намѣри чашата, нека са прѣдаде на смъртъ.“ — Туй като казахъ, тозъ часъ стоварихъ и отворихъ платниците. А той, като ги прѣтърси, намѣри чашата въ Веніаминовѣтъ платникъ. (Быт. *мд.* 7—12).

§. 63. *Връщатъ са въ градътъ трискърбны.*

Тогази братъята Юсифовы са връщатъ въ градътъ скърбны и като са прѣдставихъ на Юсифа, падатъ на краката му. А той имъ казва: „Какъ смѣихте да направите туй злодѣяніе?“ А Іуда отговори: „Работата е толкозъ ясна, щото не смѣймы нито да са оправдаваме, нито да поискамы или да ожидамы прошка. Синца смы твои робы.“ — Туй не може да бжде, рече Юсифъ, но само онзи, въ платникътъ на когото са намѣри чашата ще бжде мой робъ. А вый другытѣ идѣте си свободно при баща си. (Быт. *мд.* 13—17).

§. 64. *Іуда иска да остане робъ на мѣсто Веніамина.*

Тогазъ Іуда, като са приближи до Юсифа, моля ти са, рече, да ма послушашъ благосклонно. Баща ни обича дѣтето безмѣрно, и никакъ не рачѣше да го пусне съ насъ. Азъ не можихъ да го земъ отъ него, докато не са врекохъ, че то ще бжде безопасно. Ако са върнемъ слѣдователно при баща си безъ дѣтето, той ще умре отъ скърбъ. И тѣй моля ти са да оставишъ дѣтето да си иде, а мене да упрешъ за робъ. Азъ приемамъ наказаніето за косто е то достойно. (Быт. *мд.* 18).